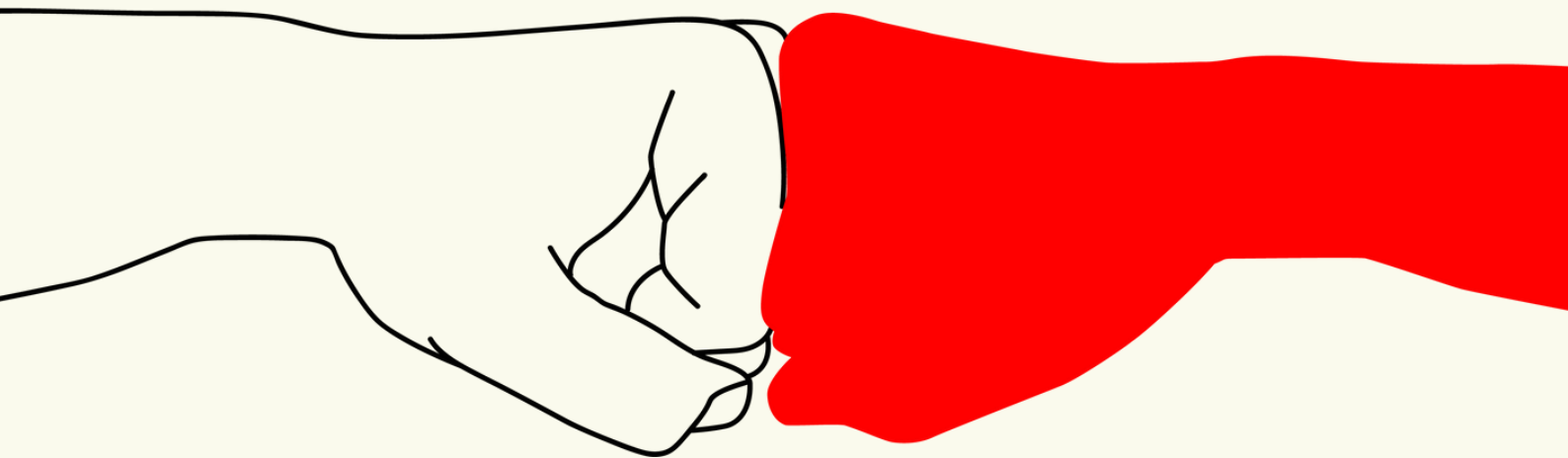

– 31 maart 2025 –

STAAK MEE TEGEN VRIJ SPEL WERKGEVERS

De regering-De Wever-Bouchez wil de arbeidsduur niet meer op weekbasis, maar op jaarbasis laten presteren via individuele akkoorden. Ze wil bovendien het aantal overuren fors uitbreiden, tot 540 per jaar. Zo wordt vrijwilligheid een illusie en loopt onze werk-privébalans gevaar. **Werknemers worden de speelbal van de werkgevers met deze hyperflexibiliteit!**

WAAR GAAN WE VOOR?

**Koppel flexibiliteit
altijd aan sociaal overleg,**
zodat werknemers voordeel
halen uit hun overuren.

**Stak je mee op 31/3? Je ontvangt een
stakingsvergoeding van 40 euro!**

**Neem contact op met je lokaal ABVV-Metaal-kantoor of
je delegatie. Of schrijf je in via de QR-code.**

WIJ ZORGEN VOOR DE PRODUCTIVITEIT, WIJ WILLEN ÉCHTE INSPRAAK. STAAK MEE.

Wat is er aan de hand?

De regering-De Wever-Bouchez wil een annualisering van de arbeidsduur voor voltijdse en deeltijdse werknemers invoeren via een eenmalig schriftelijk akkoord tussen werkgever en werknemer. Dat betekent dat de gemiddelde arbeidsduur (bijv 38u/week) wordt bekeken op jaarbasis. Er kunnen periodes zijn dat er aanzienlijk meer gewerkt wordt en periodes waar minder gewerkt wordt. Of er veel of minder gewerkt moet worden, hangt natuurlijk niet af van de wens van de werknemers, maar wordt enkel door de werkgever bepaald.

Daarnaast voorziet de regering-De Wever-Bouchez ook nog eens de forse uitbreiding van het aantal overuren, zonder enige controle door de syndicale delegatie op de bedrijven of voorafgaand akkoord met de vakbond.

Vandaag reeds zijn 250 overuren mogelijk op basis van een wettelijk kader en een akkoord tussen de sociale partners. Deze zijn steeds gebaseerd op het principe van de vrijwilligheid. De regering wil dit uitbreiden tot maar liefst 540 overuren op jaarbasis, zonder enige omkadering, maar puur op basis van een schriftelijk akkoord tussen werkgever en werknemer.

Achtergrond?

De regering beweert dat dit 'vrijwillig' is, maar de machtsverhouding werkgever-werknemer is ongelijk. Zonder strikt sectoraal of interprofessioneel kader is de werknemer overgeleverd aan de grillen van de werkgever. Als je weet dat de relatie werkgever-werknemer er geen is van gelijkheid, maar van de wet van de sterkste, dan is er van vrijwilligheid al geen sprake. Het is perfect mogelijk dat je als werknemer op een bepaald moment de extra centen van overuren goed kunt gebruiken, maar wat als je dit niet meer wilt, en evenzeer gebonden blijft door die schriftelijke overeenkomst?

Wat willen we?

- Een duidelijk kader via cao's, zodat elke werknemer degelijk beloond wordt voor overuren.
- Échte vrijwilligheid: je moet vrij kunnen beslissen om wel of niet extra uren te presteren.

Waarom nu staken?

De nieuwe regelgeving is in de maak, maar is evenwel nog niet in wetteksten gegoten, wat ons ruimte geeft om bij te sturen. Zonder onze druk dreigt permanente flexibiliteit ten koste van onze gezondheid en ons gezinsleven.

**Actie loont!
Staak mee op 31 maart en
ontvang 40 euro
stakingsvergoeding.**

